



สวนพฤกษศาสตร์ ระเบียบ



มะม่วงหิมพานต์

ชื่อวิทยาศาสตร์

Anacardium occidentale Linn.

ชื่อวงศ์

ANACARDIACEAE

ชื่ออื่น ๆ

มะม่วงสีโท (เชียงใหม่), มะโ (แม่ฮ่องสอน), มะม่วงกาสอ (อุตรดิตถ์), มะม่วงเล็ด
ล่อ มะม่วงยางหุบ (ระนอง), กายี (ตรัง), ส้มม่วงทูนหน่วย มะม่วงทูนหน่วย (สุ
ราษฎร์ธานี), กะแตแก (นราธิวาส), นายอ (ยะลา), ยาโงย ยาร่วง (ปัตตานี),



สวนพฤกษศาสตร์เชียงใหม่

มะม่วงหิมพานต์ มะม่วงไม่รู้หาว (ภาคกลาง), มะม่วงกุลา มะม่วงลังกา มะม่วงหยอด มะม่วงสินหน (ภาคเหนือ), กาหยู กาหยี่ ม่วงเม็ดล่อ ม่วงเล็ดล่อ หัวครก ทำยล่อ ตำหนาว ส้มม่วงชูหน่วย (ภาคใต้)

ชื่อสามัญ

Cashew nut.

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้นขนาดกลาง สูงได้ถึง 10 เมตร ใบเป็นใบเดี่ยว สีเขียวเข้ม ออกสลับกัน รูปไข่กลับ โคนใบสอบ ปลายใบมนป้าน กว้าง 7.5-10 ซม. ยาว 7.5-20 ซม. ดอกออกเป็นช่อหลวมๆ สีแดงอมม่วงหรือสีครีม กลิ่นหอมเอียน ช่อดอกยาว 15-20 ซม. ดอกย่อยมีขนาดผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 ซม. กลีบดอก 5 กลีบ เกสรผู้ 8-10 อัน มีหนึ่งอันที่ยาวกว่าอันอื่น ผลมีลักษณะเด่นคือ เมื่อแก่ฐานรองดอกจะขยายใหญ่ขึ้นเป็นลักษณะคล้ายผลชมพู ยาว 6-7 ซม. สีเหลืองอมชมพู เมื่อแก่จัดสีแดงและมีกลิ่นหอม เมล็ดมี 1 เมล็ด ติดอยู่ที่ส่วนปลายรูปไต ยาว 2.5-3 ซม. สีนํ้าตาลอมเทา มีเปลือกแข็งหุ้ม

นิเวศวิทยา

พบปลูกเลี้ยงทั่วไปและพบมากทางภาคใต้

การกระจายพันธุ์

มีถิ่นกำเนิดจากประเทศบราซิล เป็นไม้ที่ปลูกกันมากทางภาคใต้และตะวันออกเฉียงใต้ ปัจจุบันปลูกได้ทุกภาค ในภาคเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ก็สามารถขึ้นได้ดี

ประโยชน์

ใบอ่อน ใบรับประทานได้เป็นผัก เมล็ดเป็นพืชเศรษฐกิจที่นิยมรับประทานเป็นอาหารทั่วไป ผลสุกรับประทานเป็นยาบำรุงกำลังและเป็นยาระบายอ่อนๆ เนื้อในเมล็ดรับประทานแก้ท้องร่วง บิด อาเจียน น้ำมันในเปลือกใช้เป็นยาทารอยแตกที่สันเท้าได้